

48. ஆதித்தன் அழிவு மனப்பான்மை

(குயில், குரல்-2, இசை-8, 1.9.1959)

நான் ஏறத்தாழ இருபதாண்டுகளாகச் சொல்லி வருகின்றேன்.

தெலுங்கு என்பது தமிழே

கன்னடம் என்பது தமிழே

மலையாளம் என்பது தமிழே என்று.

நான் முதன்முதலில் வடசென்னைக் கூட்டத்தில் விளக்கியதைக் கேட்ட பெரியாரும் இதை ஒப்புக்கொண்டதோடு, நின்றுவிடாமல் பல கூட்டங்களிலும் மக்களுக்கு நன்றாகப் புரியும் வகையில் இதை விளக்கி வருகிறார்கள்.

இது மட்டுமன்றித் திராவிடம் தமிழ் என்ற சொல்லின் திரிபே என்று என் 'குயில்' வாயிலாகவும், கோவையில் நடைபெற்றது முதலிய கூட்டங்கள் வாயிலாகவும் விளக்கியிருக்கின்றேன்.

இதைப் பெரியாரோ, பிறரோ மறுத்ததில்லை. நான் இவைகளைப் பற்றிப் பன்முறை தலைப்பாடாக வற்புறுத்தி விளக்கி வந்ததற்குக் காரணம், திராவிடநாடு தமிழ்நாடு என்ற அடிப்படையில் துவக்கப்படும் கிளர்ச்சி தமிழர்க்கு திராவிடர்க்கு மீட்சியை அளிக்கவல்லது. அத்தகைய கிளர்ச்சித் தலைவர்கள் நான் சொல்லுகின்ற உண்மைகளைக் கைசேர விடுவார்களானால் அவர்கள் துவக்கிய துவக்கியுள்ள காரியம் குளறுபடியடையும்; கருத்தில் முன்னுக்குப் பின் முரண் ஏற்படும் என்பதே.

நாம் தமிழர் இயக்கத் தலைவர் என்று தம்மைக் காட்டிக் கொள்ள ஆசைப்படும் ஆதித்தன் கூறுவதைக் கேளுங்கள்.

பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் தமிழ்நாட்டில் குடியேறிய தெலுங்குமொழிக்காரர்கள் சிலர். இன்னும் தங்களிடையே இல்லங்களில் தெலுங்கு மொழியிலேயே பேசி வருவதைக் குறித்து நான் மிகவும் வருந்துகின்றேன். தமிழ் மண்ணில் பிறந்து தமிழ்நாட்டில் வாழ்கின்ற இவர்கள், தமிழ்மொழியைத் தங்கள் தாய்மொழியாக ஏற்றுக்கொண்டு தமிழ்மொழியிலேயே பேசவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்!

இவ்வாறு ஆதித்தன் நாம் தமிழர் மாநாட்டிலும் பேசியுள்ளார்.

ஆதித்தனின் இந்தப் பேச்சுக்கள், தமிழகத்தில் உள்ளவர்களிடம் ஒரு பெருங்கலகத்தை விளைக்கக் கூடியதாகும். அதன் அண்டை வீடு அவர் சொல்லும் தெலுங்கன் வீடு. அதன் அண்டையில் அவர் சொல்லும் கன்னடத்தான் வீடு! அதன் அண்டையில் அவர் எண்ணும் மலையாளி வீடு! இவர்கள் அனைவரும் ஆதித்தன் சொல்லும் தெலுங்கையோ கன்னடத்தையோ மலையாளத்தையோ பேசக்கூடாதாம். அதையெல்லாம் விட்டுத் தமிழிலேயே பேசவேண்டுமாம்.

அறுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்தத் தமிழகத்தில் புகுந்தும், அவர்கள் இன்னும் தமிழில் பேசவில்லையாம்.

அறுநூறு ஆண்டுகளாகியும் ஆதித்தன் பேசும் முறையில் அவர்களும் பேசாததற்குக் காரணம் அதுவும் இதுவும் தமிழ் என்பதுதானே.

கோடியைக் கோடி என்றுதானே சொல்லுகின்றான். அவன் தமிழ் பேசுகின்றானே ஒழியத் தமிழல்லாத வடமொழியையா மேற்கொள்ளுகின்றான்.

வாழைப்பழத்தை வாய்ப்பயம் என்பவர் தமிழ் பேசுகிறானா வடமொழி பேசுகின்றானா? வாழைப்பழத்தை வாய்ப்பயம் என்பவன் கூட அறுநூறு ஆண்டுகளாகத் தான் பேசுகிறான், ஏன், அவன் தமிழ்தான் பேசுகிறான்.

தமிழனும் மலையாளியும் கன்னடத்தானும்

தெலுங்கனும் ஓரின்த் தானே

தமிழும் மலையாளமும் கன்னடமும்

தெலுங்கும் ஒருமொழியே

என்று மறுக்க முடியாத - மாற்றமுடியாத உண்மையைக் கைவிட எண்ணுவோர் எவரும் திராவிடர் - தமிழகம் என்ற அடிப்படையில் எழும் எந்தக் கிளர்ச்சியிலும் தலையிடவும், தகுதியற்றவர்கள் என்று நம்பவேண்டும்; உணரவேண்டும்.

தமிழன் என்பதற்கு ஆதித்தன் காணும் இலக்கணம் அலாதியானது.

தமிழ்பேசும் பார்ப்பான் தமிழன் தான் என்பது ஆதித்தன் கொள்கை. இந்த ஆதித்தன் தமிழ்பேசத் தெரியாத தமிழர்களைக் கண்டால் அவர்களை எங்கே போகச் சொல்லுவாரோ தெரியவில்லை.

ஆதித்தன் ஒரு பொய்க் கொள்கையைத் தமிழகத்தில் மெய்க் கொள்கையாக்கித் தருவதாக யாருக்கோ வாக்களித்திருக்க வேண்டும் என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது.

இவருடைய இவர் வெளியிடும் எந்தக் கருத்தையும் புடம்போட்டுப் பார்த்தாலும் மூசையில் நிலையாகக் காணப்படுவது ஒன்று. அது பார்ப்பனர் தமிழரே என்பதுதான். இந்தக் கருத்தை நிலைநாட்ட எந்தெந்தக் கலகத்தை தமிழகத்தில் உண்டாக்க வேண்டுமோ - அதையெல்லாம் எந்த எதிர்ப்புக்கும் அஞ்சாமல் உண்டாக்கியே வருகின்றார் ஆதித்தன்.

பெரியார் கொள்கைக்கும் ஆதித்தன் கொள்கைக்கும் வேறுபாடு இல்லையாம். இவ்வாறு சொல்லும் ஆதித்தன் 'நாம் தமிழர் இயக்கம்' ஒன்றைத் தனியே வளர்க்க வேண்டியதென்ன? பெரியார் கொள்கைக்கே வெடி வைத்து வருவது எதற்கு?

திராவிடர் கழகம் மேற்போட்டுக் கொண்டிருக்கும் பெரும் போராட்டத்தின் அதன் வெற்றி நிலையின் ஓட்டும் வாரைக் கைப்பற்றிய பின் இந்த ஆதித்தன், பெரியாரே நீர் தமிழரல்லர் வெளியிற் போய்விடுவீர் என்று சொல்வாரானால் அது பற்றி நான் வியப்படைய மாட்டேன்.

அவ்வாறு தமிழர் தலைவருக்கு ஆதித்தன் தைக்கும் குல்லாய் செல்லுபடியாகாது என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆயினும் நாளைக்குத் துரத்தப்படவேண்டி ஆதித்தனை இன்றைக்கே துரத்திவிடுவதால் காலம் மீதிப்படுமே என்று தான் சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

49. அவர் கொள்கை அதுவல்ல

(சூயில், குரல்-2, இசை-9, 8.9.1959)

திரு. ஆதித்தன் கொள்கை தமிழ்நாடு விடுதலை அடையவேண்டும் என்பதல்ல. அவர் கொள்கை மக்களை இடித்துத் தினத்தந்தியை வாங்கச் சொல்லிப் பொருள் திரட்ட வேண்டும் என்பதேயாகும்.

ஒருநாள் பெரியார் நான் தான் ஆதித்தன் என்று கூறினார். நாம் அதுபற்றி வருந்தியதில்லை. ஏனென்றால் அவரே அதற்குமுன், ஆதித்தன் காமராசரை எதிர்க்கின்றார்; நான் காலமெல்லாம் ஆதரித்துவரும் கருப்பத்தடையை ஆதித்தன் எதிர்க்கிறார் என்றெல்லாம் கூறித் தாம் ஆதித்தன் மட்டில் விழிப்பாகவே இருப்பதை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

இதில் நம் தோழர்களும் விழிப்பாக இருக்க வேண்டுமே என்பது தான் நம் கவலை. இன்னொன்று பாருங்கள்.

பிள்ளையார் உடைத்தார் பெரியார். அதில் கலந்து கொண்டோம் ஆதரித்தோம் நாமெல்லாம். அதனால் நாம் ஆத்திகர் எனப்படும் அறிவிலிகளால் அடைந்து வரும் கேடு நாடு அறியும்.

நேற்று விடுதலைத் தலையங்கம் எப்படி? அது பிள்ளையார் பிறப்பின் இழிவை விளக்கப் பெரும்பாடு பட்டிருக்கின்றது.

நாமும் சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டில் விற்பனை களிமண் பிள்ளையாரில் பத்தாவது குறைந்தது என்ற சொல் நம் காதில் விழாதா என்று காத்திருந்தோம் என்ன கண்டோம், தினத்தந்தி விநாயகர் சதுர்த்திக்கு வெளிவராது என்ற, இழிவுச் சங்கைப் கையில் எடுக்கக் கண்டோம். மறுநாள் அதேபோல் தினத்தந்தி பிள்ளையார் சதுர்த்தி காரணமாக வரவில்லை என்று இழிவுச் சங்கின் அலறலையும் கேட்டோம்.

இந்த ஆளை வைத்துக் கொண்டு நம்பிக் கொண்டு உயிரைப் பணயம் வைத்து ஆடும் படாளிப்பு ஆட்டத்தில் நுழைவது எப்படியோ தெரியவில்லை.

கேட்டால் ஆதித்தன் சொல்லும் பதில் என்ன தெரியுமா? தினத்தந்தி செய்தித்தாளின் வாங்குவோர் குறைந்துவிடலாமா?

அப்படியானால் ஆதித்தன் கொள்கை நாட்டு விடுதலையா?

50. குபேர் காலில் மன்னிப்புக் கண்ணீர்

(குயில், குரல்-2, இசை-10, 15.9.1959)

11.9.1959 -இல் புதுச்சேரிச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் தேர்தல் நடந்தது. இருபத்தொரு பெரிய மனிதர் காங்கிரஸ் சார்பில் வெற்றி பெற்றார்கள்.

அமைச்சராக வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டவர்கள் எத்தனைபேர் தெரியுமா? அந்த இருபத்தொரு பெரிய மனிதரும். இது எப்படி முடியும்? இதற்காகப் பதின்மூன்று பெரிய மனிதருக்கும் ஒரே நேரத்தில் ஓர் எண்ணம் தோன்றியது. சென்னை முதலமைச்சர் காமராசரைக் காணவேண்டும் என்பதுதான் அந்த எண்ணம். பதின்மூன்று பெரிய மனிதரும் காமராசரிடம் போனார்கள். அடா என்ன ஒற்றுமை பாருங்கள். ஆனால் பதின்மூன்று பேரும் அமைச்சராகி விடவேண்டும் என்ற கருத்தில் எந்த மாறுதலும் இல்லை.

காமராசர் கிளிக் குச் சொல்வது போல் படித்துப் படித்துச் சொன்னார். குபேருக்கு அமைச்சர் பதவி கொடுக்காதீர்கள். இதில் நீங்கள் ஒற்றுமையாய் இருங்கள் என்று.

போன பெரிய மனிதரும் ஒத்துக் கொண்டார்கள். அவர்கட்கு அப்போது காமராசரால் கண்திறக்கப்பட்டது. உணர்ச்சி வந்துவிட்டது. அசல் மனிதராகி விட்டார்கள். யார் யார்? வேங்கடசுப்பா ரெட்டியார் கூட! இதை எவரும் நம்ப மாட்டார்கள். ஆயினும் உண்மை தான்.

அங்கிருந்து பதின்மூவரும் விரைவாய் வந்தார்கள் புதுவைக்கு! காங்கிரஸ் அசம்பிளி உறுப்பினர் கட்சிக்கூட்டம் நடந்தது. குபேர் எதிர்த்தவர்கள் பெரும்பான்மையோர். ஒழிந்தது குபேர் தொல்லை என்ற ஆரவாரம். காங்கிரசு அலுவலகம் இனிக் குச்சுக்காரிகள் வீடாயிராது என்று கோழுட்டித்தெருவாரெல்லாம் முடிவு கட்டிவிட்டார்கள்.

இந்த மகிழ்ச்சிச் செய்தியை - தம்முடைய மனிதத் தன்மையைச் சொல்ல இந்தப் பதின்மூன்று பெரிய மனிதரும் மீண்டும் இன்னொரு தரம் சென்னைக்கு ஓடினார்கள். குபேர் குப்புற அடித்து வீழ்ந்தார் என்று அறிந்ததும் இந்தப் பதின்மூன்று பேரோடு மற்றும் பலரும் - துணிச்சலாக அண்ணாமலை முதற்கொண்டு கொங்கம்பட்டு ரெட்டியார் வீட்டுக்கு வந்துவிட்டார்கள்.

புருஷோத்தம் ரெட்டியார் கட்சிக்கு ஒரே செல்வாக்கு!

ஆனால் நான் அன்றைய நிலைமையை ஆராய்ந்தபோது புருஷோத்தம் ரெட்டியார் கட்சியார் தங்களுக்குள் ஒரு தலைவராக வேங்கடசுப்பா ரெட்டியாரை எடுத்தார்களாம். அதைவிடக் குபேரையே எடுத்திருக்கலாமே! வேங்கடசுப்பா ரெட்டியாரைத்தான் முதலமைச்சராக்க இருக்கிறார்களாம். அதைவிடக் குபேரையே முதலமைச்சராக்கலாமே.

இதில் இன்னொரு செய்தி எனக்குத் தெரிந்தது. இந்த பதின்மூன்று பேரையும் குபேரையும் ஒழித்துக் கட்டுவதில் ஊக்கப்படுத்தும்படி காமராசர் முத்துக் குமரப்ப ரெட்டியாரை ஊருராய்த் தேடிப்பிடித்து இவர்களுடன் புதுவைக்கு அனுப்பிவைத்திருந்தாரா? இதைவிட வேப்பூரிலிருந்து ஒருவரைத் தேடிப்பிடித்து அனுப்பியிருக்கலாமே.

ஆனால் வேங்கடசுப்பாரெட்டியாரைத் தவிர, முத்துக்குமரப்பன் தவிர, அண்ணாமலை தவிர, சண்முகம் தவிர எல்லா உறுப்பினர் உள்ளமும், பொதுமக்கள் எல்லாருடைய உள்ளமும் குபேருக்குக் குழி பறிப்பதில் ஒற்றுமை அடைந்திருந்ததோ என்னவோ உண்மை!

சட்டமன்ற ஐக்கமிஷனரால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. அந்தத் துவக்க விழாவுக்குக் குபேர் வரவில்லை.

அறுந்தது குபேர் வால் என்று உரக்கச் சொல்லிக் கொண்டே பெரும்பான்மை உறுப்பினர் அன்றைக்கே அமைச்சர் அவையைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கலாமல்லவா? அதுதானே இல்லை.

குபேரை ஒழித்துவிட்டோம் என்று கூறிய அந்தப் பதின்மூன்றிலும் ஒன்று குபேரிடம் ஓடுவதும் அந்தக் காலை நக்குவதுமாக இருப்பதைக் கட்டுப்படுத்தி இருக்கலாமல்லவா? அதுதானே இல்லை.

நாளைக்கு அமைச்சரவை தேர்ந்தெடுக்கப் போகின்றோமே என்றார்கள் இன்றை இரவு நேருவின் கட்டளை நீந்தி வந்தது தில்லியினின்று தொலைபேசி மூலமாக.

அந்தக் கட்டளை என்ன தெரியுமா? நீங்கள் சனநாயகம் பேசலாம் எனக்கு அதெல்லாம் பிடிக்காது. ஆறு மந்திரிகளில் ஒன்றாகக் குபேரையும் எடுக்கத் தான் வேண்டும் என்பது. மறுத்தார்களா மனிதர்கள்? ஆமாம் சாமி? அப்படியே சாமி!

இந்த மனிதர்கள் அண்டையில் இருந்து புதுவை மக்கள் நலத்தில் அக்கரை கொண்டிருக்கும் காமராசரை இழக்கத் துணிகிறார்கள். எங்கேயோ இருக்கும் நேருவை எதிர்க்கத் துணியவில்லை.

அதோ மேள தாளத்தோடு குபேர்! அதோ அமைச்சர் குபேர். அதோ அந்தக் காலடியில் வேங்கடகப்பா ரெட்டியாரின் மன்னிப்புக் கண்ணீர். அதோ முத்துக் குமரப்பன் வாழ்த்துத் தந்தி.

51. ஆபிரம் தேசிகன்கள் வேண்டும் உணர்ச்சியற்றது தமிழகம்

(குயில், குரல்-2, இசை-11, 22.9.1959)

தேசிகன், மறைமலையடிகளின் உரைநடையையும் திரு.வி.க உரை நடையையும் பழித்துப் பேசியதற்குத் தமிழரெல்லாம் தமிழ் அறிஞர் எல்லாரும் வருந்திக் கூச்சலிடுகின்றார்கள்.

தேசிகன் அவ்வாறு பேசியது எங்கே? தமிழர்கள் கூட்டத்தில்! தமிழ்ப் பேராசிரியர் தலைமையில்!

தேசிகனுக்கு இத்துணை துணிவு ஏற்பட்டதற்கு என்ன காரணம்? தமிழ்ப் புலவர்களும் தமிழ்ப் பேராசியர்களிற் பலரும் தமிழர்களைக் காட்டி கொடுக்கின்றவர்கள்; நம்மவர் காலை நக்குகின்றவர்கள் என்று நினைத்து தானே!

தேசிகன் நினைத்ததில் தப்பு என்ன இருக்கின்றது? தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரன் தொழில் என்ன? காலையில் எழுந்திருப்பது நாலு பார்ப்பான் வீடு புகுவது; தமிழைத் திட்டுவது; வடசொல்லைப் புகழுவது; தமிழரைத் திட்டுவது ஆரியரைப் புகழுவது; இது மட்டுமா? தமிழ்ப்பற்று மிக்காரை ஆரியத்தில் - இழுத்து விடுவது; ஒப்பாதவர்க்குப் பார்ப்பனரைக் கொண்டு துமை ஏற்படுத்துவது.

பிறர் காலை நக்கும் நாய்க்கு இந்த நாட்டில் எத்தனை செல்வாக்கு! எந்தப் பேராசிரியன் தெ.பொ. மீ. க்கு அஞ்சி நடுங்காமல் இருந்தான்? இது போகட்டும்.

இலக்குமணசாமி முதலியார் இருக்கிறாரே அவர் என்ன வேலை செய்து கொண்டு இருக்கிறார் தெரியாதா? தமிழைக் கொன்றுவிட வேண்டும் ஆரியம் இந்த நாட்டில் பழங்கால அறையில் கூட நடமாட வேண்டும் பெருச்சாளியைப் போல! தமிழை - தாயைக் குழிதோண்டிப் புதைத்து அதன்மேல் ஆங்கிலத்தை நாட்ட வேண்டும் கோயிலில் தமிழில் வழிபாடு கூடவே கூடாது. இந்த அறச்செயல்களேயல்லவா கண்ணும் கருத்துமாகச் செய்து வருகின்றார்.

தமிழ் அரசியல் மொழி ஆகிவிடக் கூடாது; ஐயையோ ஆகிவிடக்கூடாது என்று அலறும் அலறல் யார் காதில் விழவில்லை? திறமையுள்ள தமிழனை அவரிடம் காட்டி இவனுக்குச் சலுகை கொடுங்கள் என்று நம் இலக்குமணசாமி முதலியாரிடம் சொல்லிப் பாருங்கள். ஏதுங்கெட்ட பார்ப்பானைத் தாமே தேடி ஒடுவார். தேசிகன் முடிவில் என்ன தவறு இருக்க முடியும்.

நம் முதலமைச்சர் காமராசர் தமிழருக்கு அடிப்படை தன்மைகளைத் தம்மால் ஆன மட்டும் தடையின்றிச் செய்து வருகின்றார். என்ன பயன்? தமிழைத் தாழ்த்துகின்றான் பார்ப்பனன்; அதைக் கொலை செய்கின்றான் பார்ப்பனன் கூடிகூட. இவ்வாறு தமிழன் வேரில் வெந்நீர் விடும் வேலையை வெளிப்படையாகச் செய்து வருகின்றார்கள் பார்ப்பனர்கள். இந்த நிலை யாரால் ஏற்பட்டது? முதலமைச்சர் பார்ப்பனருக்குக் காட்டும் சலுகையால் ஏற்பட்டதல்லவா?

ஊர்க் காவல் அமைச்சர் பக்தவச்சலனார் எப்படி? தெ.பொ.மீ. ஏ.எல். முதலியார் போன்றவர்க்கு இளையார் அல்லவா? தமிழைக் காட்டிக் கொடுப்பதிலும் சரி; தமிழரைக் காட்டி கொடுப்பதிலும் சரி. எதில் அவர் அறத்தை - நடுநிலையைப் பின்பற்றினார்?

பெற்ற தாய்க்கு உற்ற சேய் ஆற்றும் அறக்கடமையை அவர்பால் எப்போது கண்டோம்!

எந்தத் தமிழ்ப் புலவன், எந்தப் பணக்காரத் தமிழன் தமிழை, தமிழர் உரிமையை, தமிழ் தமிழர் மேன்மையை நினைக்கின்றான். ஆயிரம் தமிழ் மறவர் கண்முன் இருக்கையிலும் ஒரு முட்டி புகும் பார்ப்பானிடம் தானே சாமி என்று வாலைக் குழைத்துக் கொண்டு ஓடுகின்றான்.

தமிழரைக் கொண்டு நிறுவப்பட்டனவே தமிழ்நாட்டில் அரசியல் கட்சிகள்! அவற்றில் பார்ப்பானுக்குத் தமிழரைக் காட்டிக் கொடுக்காத கட்சி இருந்தால் காட்டட்டுமே.

நான் பார்ப்பனனுக்குத்தான் பிறந்தேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு, பார்ப்பானை ஆதரிக்கக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றானே கட்சித்தலைவன்.

நான் பார்ப்பானின் வைப்பாட்டி மகனைத் தலைவனாகக் கொண்டவனுக்குத் துணைத் தலைவன், நான் அவன் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்று கூறிக் கொள்வதில் பெருமையடைகின்றார்களே அந்தக் கட்சிக்காரர்.

நொண்டிப் பார்ப்பான் இருக்கிறானே அவன்தான் என் கட்சியின் தலைவன் என்பதைப் பெருமையாகச் சொல்லிக் கொண்டு பார்ப்பாரத் தெருவில் பல்லைக் காட்டுகின்றானே ஒரு செவிட்டுத் தமிழ்ப் பேச்சாளன்.

தேசிகன் பேச்சுக்குத் தீயைக் கக்கும் என் தோழர் பழநிசாமி உள்ளத்தெதிரில் நான் அடியில் வரும் மண்ணெண்ணெய்க் குடத்தைத்தான் படைக்க எண்ணுகிறேன்.

தன்மானமற்ற உணர்வற்ற இந்தத் தமிழகம், தன்மானம் பெற்று உணர்வு பெற வேண்டுமானால் இந்த ஒரு தேசிகன் அல்லன் ஆயிரம் தேசிகன்கள் தேவை.

மற்றும் இதில் ஓர் உண்மையைத் தோழர் பழநிசாமி அறிய வேண்டும்.

தேசிகன் யார்க்கும் தெரியாத ஒரு மூலைத் துடைப்பம். ஆயினும் இன்று அது எல்லாருக்கும் அறிமுகமாகிவிடுகின்றது.

தேசிகன் முட்டிப்புகும் இனம். அது எல்லாப் பார்ப்பனர் ஆதரவையும் பெற்றுக் கொண்டுவிட்டது. மறைமலையடிகளார் திரு.வி.க. இரு கடர்களையும் ஏசி ஒரே அடியில் இரண்டு மாங்காயை விழிப் பண்ணிய தேசிகன் திறம் வியக்கத்தக்கதன்றோ.

பாம்புக்கு வாலையும் மீனுக்குத் தலையையும் காட்டும் விலாங்கு மனப்பான்மை இந்த நாட்டினின்று ஒழிய வேண்டும்.

தமிழர் பெரும்பான்மையாராயிருக்கும் கூட்டத்தில் ஒரு பண்டாரம். தமிழருக்கு உயர்வு தரும் பேச்சைப் பேசுகின்றான். தன்மானமற்ற தறுதலைகளைப் பெரும்பான்மையாய்க் காணும் இடத்தில்.

பாரதிதாசன் தெய்வம் என்பது தூய தமிழ் என்கிறார். இல்லை அது வடசொல்லே என்று சொல்லி விட்டு ஒடுகின்றான். இந்த விலாங்கு வாழ்க்கை ஒழிய வேண்டும். இந்த விலாங்குக்கு மரியாதை வைப்பதும் அறவே ஒழிய வேண்டும். அலுவலில் ஒட்டிக் கொண்ட ஒரு தமிழ்ப் புலவன் தமிழரைக் கண்டால் குசுகுவென்று தமிழையும் தமிழரையும் ஆதரிக்கின்றான். பார்ப்பானை கண்டால் உரக்கப் பேசி உற்றாரையே பழிக்கின்றான். சேதுப்பிள்ளையைப் பாருங்கள்.

இவையும் இவை போன்றனவுமான அஞ்சத்தக்க நாணத்தக்க நிலைகளின் விளைவுதான் தேசிகன்கள்.

52. சட்டமன்றச் செயற்குழுவினர்க்கு!

கல்வித்துறையில் பரஞ்சோதி திருவிளையாடல்!

(குயில், குரல்-2, இசை-12, 29.9.1959)

புதுவை அரசின் எல்லாத் துறைகளிலும் எந்தத் துறை நடைபெறுகிறது என்று ஆராய்ந்து, ஏதாவது ஒருதுறை ஏறத்தாழக் கடமை உணர்ச்சியோடு நடைபெறுகிறது என்று தேர்ந்தெடுக்க அத்துறையின் தலைவருக்கு ஒரு பெரிய பரிசு கொடுத்து பெருமைப்படுத்த வேண்டும்.

இவ்வாறு கொடுக்கக்கூடிய பரிசுக்காகச் செலவு செய்ய நேருமே என்று அரசினர் அஞ்சத் தேவை இல்லை. நடைபெறுகிறது என்று சொல்லத்தக்க வகையில் ஒரு துறையும் அகப்படாது.

கல்வித்துறை நடைபெறுகிறதா? - அது நடைபெறவில்லை என்பதற்கும் வஞ்சகக் கூட்டத்தின் மலைக்குகை என்பதற்கும் ஒர் எடுத்துக்காட்டு.

காலாப்பட்டில் புதுவைக் குப்புசாமி ஐயர் என்பவர்க்கு ஓராசியர் பள்ளியின் ஆசிரியர் என்ற பெயரால் கல்வித்துறைத் தலைவராகிய பரஞ்சோதி மாதம் மாதம் சம்பளம் கொடுத்து வந்தார்.

அந்தப் பள்ளியை மேற்பார்வை பார்ச்சுவேண்டிய தலைமை ஆசிரியர் அப்பாதம்பி ஒருநாள் காலாப்பட்டு பள்ளி ஒன்று இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதே அதை நாம் பார்த்து நிலைமைக்கு மேலுக்கு எழுத வேண்டுமே என்று காலாப்பட்டுக்குப் போனார். பள்ளியுமில்லை பள்ளியின் ஆசிரியரும் இல்லை.

இந்தத் தகவலை அப்பாத்தம்பி பரஞ்சோதிக்கு எழுதிவிட்டார். அவ்வளவுதான் அப்பாத்தம்பி பரஞ்சோதிக்கு எழுதிவிட்டார். அவ்வளவுதான் அப்பாத்தம்பி செய்த குற்றம்! உடனே பரஞ்சோதி அப்பாத்தம்பியை அழைத்து நீ இப்படி செய்திருக்கவே கூடாது என்று கூறி - அப்பாத்தம்பி செய்த இந்த முதல் குற்றத்திற்கு மன்னிப்பும் அளித்து போகச் சொன்னாராம்.

இதே பரஞ்சோதி ஒரு சட்டமன்ற நிதிக் குழுவினர் முன் ஒரு கதை சொன்னார். பாடசாலைப் பிள்ளைக்கு நடுவேளைச் சாப்பாடு போடுவது குத்தகைக்கு விடப்பட்டது. குத்தகை எடுக்க யாரும் முன்வரவில்லை. ஆகையால் பல மாதங்களாக ஏழைப் பிள்ளைகளுக்குச் சாப்பாடு போடுவதை நிறுத்தியிருக்கிறேன். கதை எப்படி?

இதே பரஞ்சோதிக்கு ஒரு துணையதிகாரி. அவர் பெயர் கிரிசப்பன்.

கிரிசப்பனைப் பரஞ்சோதி ஒருநாள் விரைவாக வரும்படி அழைத்தார். வந்து ஏன் என்று கேட்டார் கிரிசப்பன். அந்த கோழுட்டிப் பையனுக்குப் போதனமுறைத் தேர்வு வருகிறது. நீதான் தேர்தல் அதிகாரி. ஒழித்துவிடு அந்த வாத்தியை.

ஆகா பார்க்கிறேன் ஒரு கை என்று போனார் தேர்தல் நடத்த! யார்? கிரிசப்பன்.

தேர்தல் நடத்தும் குழுவினர், ஆசிரியர் தகுதி நோக்கி நல்ல எண் கொடுத்திருக்கவும் ஊர் சிரிக்குமே என்பதையும் பார்க்காமல் ஒழித்துக் கட்டும் எண்ணை கிரிசப்பன் கொடுத்ததோடு குழுவினருக்கும் அந்த ஆசிரியரை ஒழித்துக்கட்ட வேண்டியதின் இன்றியமையாமையையும் எடுத்துரைத்தார் வெளிப்படையாக.

இதை ஆசிரியர், தலைவர் பரஞ்சோதியிடம் முறையிட்டபோது பரஞ்சோதி சிரித்தார். கிரிசப்பனைக் கண்டபோது தட்டிக் கொடுத்தார்.

அதன்பிறகு தான் ஆசிரியர் மேல் பரஞ்சோதியும் கிரிசப்பனும் பொய் வழக்கு (கத்தியால் குத்த ஏற்பாடு செய்ததாக) ஒன்று ஏற்பாடு செய்தார்கள்.

53. கல்வித்துறையில் பரஞ்சோதி திருவிளையாடல்

(குயில், குரல்-2, இசை-13, 6.10.59)

ஒரு நாள் நம் டெலிகேட் கிரிசப்பன், கோமுட்டித் தெருவிலுள்ள காங்கிரசு அலுவலகத்தில் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு சாட்சிகளை உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்தார்.

வழக்குச் சாரம் வருமாறு :

கிரிசப்பனை ஆசிரியர் பாலகப்பிரமணியனார் கத்தியால் குத்தி விடுவேன் என்று மற்றோர் ஆசிரியர் சொன்னார் என்பதே.

பாலகப்பிரமணியனார் அப்படிச் சொன்னதை நான் அறிவேன் என்று காங்கிரசு செயலாளர் சொல்ல வேண்டுமாம். மற்றும் காங்கிரசு செயலாளர்க்கு வேண்டிய ஆட்களும் சொல்ல வேண்டுமாம்.

இப்படி கிரிசப்பன் குபேரின் பேரால், வற்புறுத்திக் கொண்டிருந்தார். ஒரு குடும்ப விளக்கை அவிக்க வேண்டும் என்பதில் நம் கல்வித்துறையின் டெலிகேட் கிரிசப்பனார்க்குள்ள அக்கரையைப் பாருங்கள்.

இப்படிப்பட்ட பொய்ச் சான்று கூறக் காங்கிரசு செயலாளரும் மற்றவரும் ஒப்பவில்லை. கிரிசப்பனார் துடித்தார். வழக்கும் நீதிமன்றத்திற்கும் தொடுத்தாகி விட்டது.

கிரிசப்பன் யோசித்தார். காங்கிரசு நிலையத்தை அடுத்திருந்த இரண்டொரு பார்ப்பனரைப் பிடித்தார். ஒன்றும் சாயவில்லை. கிரிசனாருக்கு மற்றொரு தொல்லை கிளம்பிற்று. இப்படியெல்லாம் தன்மேல் பொய் வழக்குத் தொடுத்துப் பழிவாங்குகிறார் என்று ஆசிரியர் பாலகப்பிரமணியனார் எதிர் வழக்குத் தொடங்க இருக்கிறார் என்று கிரிசப்பனார் கேள்விப்படுகின்றார்.

இந்த வழக்கு என்ன ஆகப் போகிறது என்று ஆசிரியர் உலகம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஊர் மக்களும் அப்படி. ஒரு நாள் பர்க்கே (குற்றம் ஆராயும் நடுவர்) அபேல் அவர்கள் குற்றவாளியாக்கப்பட்ட பாலகப்பிரமணியனாரை அழைத்தார். இது பெரிய வழக்கு என்றார். இதில்

பெரிய பெரியவர்களெல்லாம் கவலை செலுத்தி வருகின்றார்கள் என்றார். இந்த வழக்கை நான் ஒரு ராசிக்கு கொண்டு வந்திருக்கிறேன் என்றார். என்ன சொல்லுகின்றீர் என்று கேட்டார். உங்கள் விருப்பம் என்றார் ஆசிரியர். இந்த வழக்கில் நான் இராசியாய்ப் போய் விடுகின்றேன் அதுவுமில்லாமல் இந்த வழக்குப் பற்றி நான் மேலே ஒரு தொடர்ச்சியும் செய்ய மாட்டேன் என்று அபேல் அவர்கள் எழுதி அதில் ஆசிரியரிடம் கையெழுத்து வாங்கிக் கொண்டு அனுப்பினார்.

இதுபற்றி ஆசிரியர், கல்வித்துறை அதிகாரி பரஞ்சோதியிடம் தெரிவித்தார். அவர், கிரிசப்பனை என்ன செய்துவிட முடியும் நீவிர் என்று விரட்டி விரட்டி அனுப்பினார்.

இது பற்றி சட்டமன்ற நிதிக்குழுவில் கல்வித்துறை அமைச்சரிடமும் குழுவினரிடமும் தெரிவித்தபோது இதெல்லாம் எங்கட்குத் தெரியாது என்று கூறினார்கள்.

54. கல்வித்துறையில் பரஞ்சோதி திருவிளையாடல்

(குயில், குரல்-2, இசை-14, 12.10.59)

கல்வித்துறை தலைவர் பரஞ்சோதி பற்றி நாம் இந்த மூன்றாவது தலையங்கத்தோடு முடித்துவிட எண்ணுகின்றோம். காரணம், பரஞ்சோதி கல்வித்துறையில் தம் கடமையைச் செய்யவே இல்லை, செய்யும் தகுதியும் அவர்கட்கு இல்லை என்பது அனைவர்க்கும் தெரியும்.

எத்தனைத் தலைமைப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு எத்தனை ஆண்டுகளாகத் தலைவரே இல்லை என்பதை நாமா சொல்ல வேண்டும்?

ஓராசிரியர் பள்ளிகளின் குறைபாடுகள் இவ்வளவு அவ்வளவு என்று சொல்லி முடியாது.

மதப் பாகுபாடு அவர் உள்ளத்தினின்று நீங்குவது எப்போது? - நீங்கும் வரைக்கும் கல்வித்துறை உருப்படுமா?

பன்னாளாக ஏழை ஆசிரியர் பலர் தாமே உருவாக்கிய பள்ளிக்குத் தம்மை ஆசிரியர் ஆக்குங்கள் என்று பரஞ்சோதியை கேட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். சாமிதுரை சொந்தக்காரர் ஒருவர் வேலையின்றி இருப்பதை அறிந்து அவர் வீட்டுக்குப் போய் அவரை இட்டுவந்து ஓராசிரியராக்கி விட்டு அல்லவா மறுவேலை பார்ப்பார் பரஞ்சோதி.

கல்வித்துறை என்பது ஒரு பொது நிறுவனம் என்றா நினைக்கிறார் பரஞ்சோதி? அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் பொதுப்பணம் என்றா நினைக்கிறார் பரஞ்சோதி? நம்மை கேட் எவனிருக்கிறான் என்ற எண்ணம் அவரை விட்டுத்தொலைந்தால்தானே!

மாணவர் நடுவேளைச் சாப்பாட்டுக்கு உணவு அதிகாரி ஒருவர் - அவர் பெயர் வேங்கடாசலம், அவர் எத்தனை ஆண்டுகளாக வேலை பார்க்கிறார்? ஏன் அப்படி பரஞ்சோதி தூங்கினால் இவர் விசிறிக் கொண்டிருப்பார் போலும்! அவர் வகையில் கணக்குத் தணிக்கை நடந்ததுண்டா?

பரஞ்சோதி கல்வித்துறைத் தலைமை அலுவல் பார்வ
இல்லாதவர்.

இந்த மூன்றாவது
ரணம், பரஞ்சோதி
செய்யும் தகுதியும்

க்கு எத்தனை
ல்ல வேண்டும்?

அவ்வளவு என்று

ப்போது? - நீங்கும்

ரக்கிய பள்ளிக்குத்
தியை கேட்டுக்
வர் வேலையின்றி
பரை இட்டுவந்து
ஞ்சோதி.

ரறா நினைக்கிறார்
துப்பணம் என்றா
ள் என்ற எண்ணம்

ாரி ஒருவர் - அவர்
பலை பார்க்கிறார்?
ாடிருப்பார் போலும்!

ஆசிரியைமாரிடம் ஒழுக்கம் இருக்க வேண்டுமே என்பதில் பரஞ்சோதிக்கு கவலையிருந்ததா? இருந்திருந்தால் பொதுமகள் ஒருத்தி இன்று தொழில் நடத்திக் கொண்டிருக்கும் ஒருத்தி ஆசிரியத் தொழிலிலும் இருப்பாளா?

பரஞ்சோதி கல்வித்துறைத் தலைமை அலுவல் பார்க்கும் தகுதி இல்லாதவர்.

55. ஊர்க்காவல் துறை

(குயில், குரல்-2, இசை-15, 20.10.1959)

பிரெஞ்சுகாரன் ஆட்சி இருந்த வரைக்கும் ஊர்க்காவல் துறையானது ஒரு வகையில் கண்மூடித் தனமுடையதாய் இருந்தது. ஆனால் அந்தக் கண்மூடித்தனம் தட்டிக் கேட்க ஆள் ஏற்பட்டால் நிற்பதில்லை. அது செல்வாக்குள்ள கட்சியோடு கூடிக் கொண்டு கூத்தடித்த கதைகள் பல உண்டு. அப்போது அந்த ஊர்க்காவல் அதிகாரிகளுக்கே கண்ணை மூடிக்கொண்டு நீதித்துறையும் ஒத்திருக்கும். எல்லாக் கொள்ளையும் எல்லாக் கொலையும் எல்லா மாறுபாடுகளும் பட்டப் பகலில் வெளிப்படையாக நடைபெறும். இதனாலேயே புதுவையில் வீதி ஒழுங்கே ஒழிய நீதி ஒழுங்கில்லை என்ற பழமொழியும் ஏற்பட்டுள்ளது.

ஆயினும் அதே நீதித்துறையும் அதே ஊர்க்காவல் துறையும் தாம் செய்த தவறுகளுக்கு வருந்த வேண்டிய நிலை ஏற்படவும் கூடும். எத்தனையோ ஊர்க்காவல் அதிகாரிகள் வேலை முடிந்ததுண்டு. சிறையில் கம்பிகள் எண்ணியதுண்டு. எத்தனையோ நீதித் தலைவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டதுண்டு. வேலை இழந்ததுண்டு.

பிரெஞ்சுக்காரன் ஆட்சியிலே ஊர்க்காவல் துறை அதிகாரிகளைப் பற்றியோ, சின்ன அலுவல்காரர்களைப் பற்றியோ கருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் - ஒரு சின்ன அலுவல்காரனோ ஊர்க்காவல் துறையின் பெரிய புள்ளியோ தகாத செயல் ஒன்றைச் செய்யத் துணியுமுன் அவன் வாழ்க்கையில் கொட்டிக் கொள்ள ஒரு கூடை மண்ணைச் சேர்த்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். கெப்ளோ துரை சொல்லுகிறார். அவர் சொற்படி தனிப்பட்ட ஒரு ஆளுக்குத் தீமை செய்யப் போகிறோம். ஆனால் தீமை செய்த பிறகு அதற்கான தண்டனையை அடைவது உறுதியே என்று அவன் எண்ணாமலிருக்க மாட்டான்.

இப்போது இந்தியா யூனியன் அரசினரின் ஆட்சி நடைபெறுகின்றது. அதில் இப்போது இங்கு வந்துள்ள ஊர்க்காவல் துறை நடந்து கொள்ளும் முறை எப்படி?

ஒரே பேச்சில் சொல்ல வேண்டுமானால் இந்தத் துறையை ஊர்க் காவல் துறை என்று சொல்ல முடியாது. ஊரைக் கெடுக்கும் துறை என்று சொன்னால் பொருத்தமாயிருக்கும்.

56. புதுவை ஊர்க்காவல் துறை

(குயில், குரல்-2, இசை-16, 27.10.1959)

போலீசுத்துறை நாட்டு மக்களைப் பொறுத்த மட்டில் தனக்குரிய சட்டத்தின்படி அல்லவா நடந்து கொள்ள வேண்டும்! புதுவையைப் பொறுத்த மட்டில் இந்திய யூனியன் போலீசு அப்படி நடந்து கொள்வதில்லை. வேறெப்படி?

இந்திய யூனியன் புதுவைக்குள் புகுந்து தனக்குத் துணையாகக் கொலைகாரப் பசங்களையும், கொள்ளைக்காரப் பசங்களையும் கொண்டு, கொள்ளைச் செயலையும், கொலைச் செயலையும், கையாண்டபடியே உட்புக வேண்டியதாயிற்று.

உட்புகுந்த பின் நடைபெற வேண்டிய தேர்தலுக்கான சட்டத்தையும் மாற்றியமைக்க வேண்டியதாயிற்று. எப்படி மாற்றியமைத்தார்கள் தெரியுமா?

கொள்ளை குற்றத்திற்காகவும் கொலை முதலிய குற்றங்களுக்காகவும் தண்டிக்கப்பெற்றவர்களும் அதைவிட மட்டமானவர்களுங்கூட, மக்கள் வாக்கைக் கோரலாம். கோரிப் பெற்றுச் சட்டசபை முதலியவற்றிற்குப் பதவி பெறலாம். அமைச்சராகவும் வரலாம் என்று மாற்றியமைத்தார்கள். இதை முன்னின்று செய்தவர் கேவல் சிங்க், நாம் முன் கூறியபடி கொள்ளைக்காரப் பசங்களையும் கொலைகாரப் பசங்களையும் உடனிருந்து காப்பாற்றித் துணை புரிந்தவர் டி.எஸ்.பி. பழநியப்பா!

சரி உள்ளே புகுந்த - தாங்கள் செய்த குற்றங்களையெல்லாம் இல்லை என்று ஆக்கிக் கொண்ட கொலைகாரப் பசங்களையும் தேர்தலில் மக்கள் ஆதரிப்பார்களா? ஆதரிக்க மாட்டார்கள் அல்லவா? அதற்காகப் பல ஏற்பாடுகளைச் செய்தாக வேண்டும். மக்களைப் பயமுறுத்தி அவர்களை ஆதரிக்க செய்தாக வேண்டும். அதுவுமல்லாமல், அந்தக் கேடிப் பசங்களுக்கு - இல்லாத மதிப்பை உண்டாக்கியாக வேண்டும். அதுவுமல்லாமல் அந்த ரௌடிப் பசங்களுக்கு மக்கள் அஞ்சும்படி செய்தாக வேண்டும்.

இத்தனையும் செய்தார். செய்து வெற்றியும் பெற்றார் கேவல் சிங்க். முன்மையாக இவற்றிற்கெல்லாம் கருவியாகக் கொண்டது எதை? போலீசை!

போலீசு தனக்குரிய சட்டத்தின் கோட்டிலேயே நின்றிருந்தால் இத்தனை அரிய காரியங்களைச் செய்திருக்கக் கூடுமா? முடியாதே! அதனால் கட்டாயமாகப் போலீசு அடையாளந்தெரியாத ஒரு காட்டுமிராண்டித் தனத்தையும் மேற்கொள்ள வேண்டியநிலை ஏற்பட்டிருக்கும். இப்படிப்பட்ட செயல்களையெல்லாம் டி.எஸ்.பி. பழநியப்பா தன் மனச்சான்றை விற்றுச் செய்த ஒப்பற்ற வீரர்.

சரி, பெரிய மனிதர்கள் சட்டசபை உறுப்பினராகவும், அமைச்சராகவும் அமைச்சர்களின் தலைவராகவும் வந்தபின், அவர்கள் அடைந்த அந்தப் பதவி நிலைக்க வேண்டுமே. அவர்களுக்கும் ஒரு மரியாதை உண்டாக வேண்டுமே. இதற்காகப் போலீசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய முயற்சியை மானங்கெட்ட தாக இருந்தாலும் - செய்துதான் ஆக வேண்டும். கம்மா சொல்லிவிடலாமா? இதிலெல்லாம் டி.எஸ்.பி. பழநியப்பா சிங்கம்.

புதுவை எல்லையில் நுழைந்த அன்றைக்குப் புதுவை மக்களின் நன்மைக்கு வேட்டு வைக்கும் முறையிலும் தனிப்பட்ட காலிகளின் மேன்மைக்கு ஆக்கம் தேடும் முறையிலும் அமைக்கப்பட்ட ஒரு முறை ஒரு சாதாரணமான பழநியப்பாவால் எப்படி அமைக்கப்பட முடிந்தது என்று கேட்கலாம். இதற்கு நேரான உண்மையான பதில் கூற வேண்டுமானால், அந்தப் பழநியப்பாவுக்கு அப்போதிருந்த கேவல் சிங்கம் இப்போது இருந்து வருகின்ற தில்லி ஆட்சியாளரும் நீதிக்காரரும் துணைபுரிந்து வந்தார்கள்.

அன்று அமைக்கப்பட்ட போலீசு முறை அதாவது மக்களின் அண்ணாந்தாள் இன்றும் உள்ளதா எனில், சிறிது கூடக் குறையாமல் அப்படியே இருந்து வருகின்றது. இப்போது புதிதாக வந்துள்ள ஐ.ஜி. முல்குக்குப் பிடிக்கவில்லை. என்றால் பழநியப்பாவை பிடிக்கவில்லை. அண்ணாந்தாள் முறை முல்கு அவர்கட்குக் கற்கண்டாக இனிக்கிறதென்றே எண்ண வேண்டியதிருக்கிறது.

அன்று பழநியப்பா ஏற்படுத்திய முறை அதாவது மக்களின் அண்ணாந்தாள் என்பது என்ன? அதனால் மக்களுக்கு என்ன தீமை? இந்தத் தீயமுறையை கையாளும் போலீசுக்கு அதனால் என்ன நன்மை?

இவைகளை விளக்கும் முறையில் சில நிகழ்ச்சிகளையும் உள் எண்ணத்தையும் கூறி இந்தக் கட்டுரையை முடிக்க எண்ணம்!

57. புதுவை ஊர்க்காவல் துறை (போலீசு)

(குயில், குரல்-2, இசை-17, 3.11.1959)

ஒருவன் மண்டையை ஒருவன் உடைத்து விடுகிறான். போலீசில் போய் மண்டை உடைபட்டவன் சொல்லுகின்றான். இந்த நிலையில் போலீசானது அவனுடைய முறையீட்டைக் கேட்டு குறித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது கட்டாயமில்லை.

கேட்டுக் குறித்துக் கொண்டாலும் உடனே சான்றினரைத் தேடி வழக்கை ஆராய்ந்து நீதிமன்றத்துக்கு தன் தலைமை நிலையத்தின் வழியாக அனுப்ப வேண்டும் என்பதும் கட்டாயமில்லை. கம்மா ஆண்டுக்கணக்காகப் போட்டு வைத்திருக்க அந்த போலீசுக்கு அதிகாரம் உண்டு.

ஒரு கூட்டம் அரிசிக் கிடங்கின் பூட்டை உடைத்தது. மூட்டைகளைத் திருடிப் பதுக்கி வைத்திருப்பதாகப் போலீசில் பறி கொடுத்தவர் சொல்லிக் கொள்கிறார். உடனே திருட்டுப்போன இடத்திற்குப் போலீசு போய் பார்க்க வேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லை. பதுக்கி வைத்துள்ள அரிசியைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்ற கட்டாயமில்லை. வழக்கை உடனே மேலுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயமில்லை.

வழக்கு சொல்லிக் கொள்ள வருகின்றவனையோ அவன் குறிப்பிடும் சான்றினரையோ குற்றவாளியையோ குற்றவாளி குறிப்பிடும் சான்றினரையோ போலீசு அதிகாரி இன்ன கேள்விதான் கேட்பது என்ற வரையறை வேண்டியதில்லை. அவர்களில் எவனையும் நீ எந்தக் கட்சி. நீ யாருக்கு வேண்டியவன் என்றெல்லாம் கேட்க அதிகாரம் உண்டு.

குற்றவாளி நான் இன்னாருக்கு வேண்டியவன் அவரைக் கண்டு உங்களுக்குச் சிபாரிசு சொல்லச் செய்கின்றேன். அதுவரைக்கும் இந்த வழக்கை ஆராய்ச்சி செய்து - எழுதியனுப்புவதை நிறுத்தி வைப்புகள் என்று சொல்லிக் கொள்ளலாம். அதன்படியே ஆராய்ச்சி செய்வதையும் எழுதியனுப்புவதையும் போலீசு அதிகாரி நிறுத்தி வைக்க அவருக்கு அதிகாரம் உண்டு.

ஒரு வட்டாரப் போலீசு செய்த குற்றத்தை ஆராய்ச்சி செய்யவோ காதில் போட்டுக் கொள்ளாமல் இருக்கவோ தலைமைப் போலீசுக்கு அதிகாரம் உண்டு. வட்டாரப் போலீசு செய்த பெருங்குற்றத்தை மழுப்பி மறைத்து அவர்க்கு மாற்றம் ஏற்படாதிருக்கவோ சம்பள உயர்வு செய்து ஊக்கப்படுத்தவோ தலைமைப் போலீசுக்கு அதிகாரம் உண்டு.

தலைமைப் போலீசு செய்த குற்றத்தை, தலைமைப் போலீசுக்குத் தலைமை போலீசாக உள்ளவர் மேலுக்குத் தெரிவிக்காமல் அழுத்திப் போடவும் அதிகாரம் உண்டு.

தோர்தல் காலத்தில் இன்னாருக்குச் சீட்டுப் போட வேண்டும். இன்னாருக்குப் போடாதே என்று வீடு வீடா போய்த் தெரிவித்து - வற்புறுத்தவோ அச்சுறுத்தவோ போலீசு தலை, வால் எல்லாவற்றிற்கும் முழு அதிகாரம் உண்டு!

இந்த முறைதான் இப்போது - அங்கு வந்துள்ள யூனியன் போலீசு மேற்கொள்ளும் முறை. உருப்படுமா புதுவை.

58. வழியோடு திரும்பியது மக்கள் வெள்ளம்!

(குயில், குரல்-2, இசை-18, 10.11.59)

அவர்களுக்கு இதற்குள் இவ்வளவு புகழ்! அவர்கள் செய்தது ஒன்றும் பெரிதல்ல. ஆயினும் அரிய செயல் நேற்று வரைக்கும் புதுவையரசு மக்களை அச்சுறுத்தி அரசினர் செல்வாக்கைக் கொண்டு அடக்கிக் கையில் வைத்துக் கொண்டிருந்தார் குண்டர் குபேர். குபேரே கொஞ்சம் உமது வாலை அடக்கி வையும் என்று கூறியது வேங்கட சுப்பா ரெட்டியார் கூட்டம்.

இதுவரைக்கும் - ஏறத்தாழ இருபது ஆண்டாக - எவரும் இடலர் குபேரை இப்படிச் சொன்னதே இல்லை. சொல்லும் ஆற்றல் எவருக்கும் இருந்ததுமில்லை. இப்போது பெரும்பான்மை மக்களின் செல்வாக்கைப் பெற்றுத் தலைதூக்கிய திரு. வேங்கடசுப்பா ரெட்டியார் கூட்டம் இவ்வாறு அறுதியிட்டு சொல்லிவிட்டது. சொல்லி விட்டது மட்டுமல்ல; குபேர் ஐயாவைத் தூக்கிக் குப்பையில் போட்டுவிட்டது.

குபேர் தமக்கென ஒரு மதிப்பை உடையவர் அல்லர். புதுவையிலுள்ள ஒரு தனி மனிதனை விட எடை குறைந்த ஓர் இடையன் பூச்சி. அரசினர்க்கு அடியாள் வேலை செய்து அவர்கள் கூலியாகத் தந்த செல்வாக்கைக் கொண்டு கூத்தாடி வந்தவர். இப்போது அந்த நிலை மலையேறிவிட்டது. ஐயாவின் முகத்திரை கிழிக்கப்பட்டு விட்டது. அதோ ஒரு காலிப் புட்டியாகக் காட்சியளிக்கின்றார் குப்பைத்தொட்டியில்.

மக்கள் இதை நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டு விட்டனர். விட்டது சனி என்று கையை உதறிக் கொண்டு ஒரு நல்ல கூட்டத்தை - மக்கள் அன்பு காட்டும் கூட்டத்தை ஆதரிக்கத் தொடங்கி விட்டனர்.

'மக்கள் தலைவர்' வேங்கட சுப்பாரெட்டியாரே என்ற முடிவுக்கு அவர்கள் வந்து விட்டார்கள். வழியோடு திரும்பியது மக்கள் கூட்டம். வேங்கட சுப்பாரெட்டியாரை எதிர்த்து அறிக்கை வெளியிடும் காலிப் பசங்களைக் காறியுமிழ்கின்றனர் புதுவையரசு மக்கள். அவர்கள் நூற்றுக்கும் துணிந்து வெளிவந்துள்ளார்கள். அவர்கள் வேங்கட சுப்பாரெட்டியார் கூட்டத்தை எதிர்க்கும் காலிகளை வாலறுக்காமல் தூங்கப் போவது இல்லை.

மக்கள் இன்று தம் வாயார வாழ்த்தி மனமார ஆதரிக்கும் வேங்கடசுப்பாரெட்டியார் கூட்டம் என்பது இது.

திரு. வேங்கடசுப்பா ரெட்டியார் அமைச்சர்

திரு. பரதன் அமைச்சர்

திரு. குருசாமிப் பிள்ளை அமைச்சர்

திரு. முகமது இசுமாயில் அமைச்சர்

திரு. சண்முகம் அமைச்சர்

மற்றும், தலைநாள் தொட்டுக் காங்கிரசைப் பெற்று வளர்த்த திரு. ஆர்.எல். புருஷோத்தம ரெட்டியார் சட்ட மன்றத்தின் நீதிக் குழுத் தலைவர். மற்றும் அரசியல் வகை தெரிந்து மக்களிடம் அன்புடைய திரு. பி.சி. புருஷோத்தம ரெட்டியார் மற்றும் பன்மொழி அறிஞர் காங்கேயன் சட்ட மன்றத் தலைவர் முதலியவர்கள்.

மக்கள் செல்வாக்கும் அரசியல் உணர்வும் கல்வி, செல்வத் தகுதியும் வாய்ந்த இவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட மக்கள் கழுத்தில் மீண்டும் சுருக்குப் போட்டு இழுக்க குபேரரால் முடியுமா? - முடியாது. இதைப் புதுவைப் பெருமக்கள் நன்றே உணர்ந்து மேற்படி கூட்டத்தினர்க்குத் தங்கள் முழு ஆதரவையும் தருவதால் எதிர்காலம் நன்று ஆகும் என்று இன்றே நாம் உறுதி கூறுவோம்.

59. ஆப்ரகாம் எம்.எல்.ஏ. முத்தால்பேட்டை

(குயில், குரல்-2, இசை-19, 17.11.1959)

முத்தால் பேட்டைச் சண்முகம் அவர்களின் முயற்சியால் - தன்னலமற்ற தன்மையால் மேற்படி தொகுதிக்கு எம்.எல்.ஏ. ஆகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றவர் ஆப்ரகாம்.

முத்தால்பேட்டைப் பெரும்பான்மை மக்கள் மேற்படி சண்முகம் கேட்டுக் கொண்டதால் ஆதரித்தார்கள். இவ்வாறு வாக்களித்தவர்களில் ஒருவராவது குபேரை ஆதரிப்பவரா என்றால் அதுதானில்லை.

ஆனால் ஆப்ரகாம் அவர்கள், குபேரை ஆதரித்துத் திரிவதாகக் கேள்விப்படுகின்றோம்.

குபேர் மக்களால் வெறுக்கப்படும் ஒரு விரியன் பாம்பு. இன்றல்ல. சென்ற இருபது ஆண்டுகளாக அவர் அப்படி! இத்தனை நாளும் குபேர், அரசினர் செல்வாக்கால் குடித்தனம் செய்து வந்தவர்; தமக்கென்று எவ்விதச் செல்வாக்கும் இல்லாதவர்; அவர் காலத்தில் அவர் மக்களுக்கு இழைத்து வந்துள்ள தீமைகளை இங்கு எடுத்து எழுதுவதென்றால் அது பெரும் பாரதமாகவே முடியும்.

தம் நன்மைக்காக எவர் மண்டையையும் உடைக்கலாம் என்ற கொள்கையைக் கையாண்டவர்; மனிதத் தன்மை சிறிதும் இல்லாதவர். இத்தகையவரை இந்த ஆப்ரகாம் ஆதரிப்பதென்றால் அதன் பொருள் என்ன? குபேர் மீண்டும் தலைமைப் பதவியை அடைவார். அடைந்து நமக்கு வேண்டிய எலும்பைப் போடுவார் என்று ஆப்ரகாம் நினைக்கிறார் போலும். இந்த எண்ணம் ஆப்ரகாமுக்கு வேண்டாம்.

ஆப்ரகாம் ஒரு நல்ல குடும்பப் பிள்ளை. ஒரு நல்ல மனிதரின் மருமகர். இதே நேரத்தில் முத்தால்பேட்டைச் சண்முகனார்க்கும் ஒன்று கூற எண்ணுகிறோம். ஆப்ரகாமை குபேர் வீட்டுக்குப் போகும்படி சண்முகம் தூண்டிவருவது உண்மையானால், சண்முகம் தாம் தலையில் தானே மண்ணை வாரிப் போட்டுக் கொண்டவராவார்.

குபேரால் இனி ஒன்றும் ஆகாது. அவரால் ஆவதென்று ஒன்று இருக்குமானால் அது நம் வேங்கடசுப்பாரெட்டியாராலும் ஆகும்.

கழிவடையை மிதித்தவன் காலைக் கழுவிக் கொண்டான். மீண்டும் அதைத்தான் மிதித்துக் கொண்டிருப்பேன் என்பது சரியல்ல. தன்னலங் கருதியேதான் வாழ்க்கையை நடத்தியாக வேண்டும் என்ற எண்ணம் அத்தனையும் சரியாகுமா? பொதுநலத்துக்கு மாறாக நடந்தவன் வாழ்ந்ததுண்டா?

ஆப்ரகாம் அவர்களே சண்முகம் அவர்களே குபேரைத் திரும்பியும் பார்க்க வேண்டாம்.

தியாரைக் காண்பதும் தீதேயன்றோ!

திரு. வேங்கடசுப்பா ரெட்டியார் குழுவையே ஆதரிக்க நல்லாரோடு இணங்கியிருப்பதும் நன்று அன்றோ!

60. நேரு, தருமபுரம், பக்தவச்சலம், மூன்று முட்டுக் கட்டைகள்

(குயில், குரல்-2, இசை-20, 24.11.1959)

மன்னன், மதகுரு, பணக்காரர்! நாட்டு மக்களின் முன்னேற்றத்துக்கு இம்மூன்று வகையாரும் முட்டுக்கட்டைகள். சில இடங்களில் சில காலங்களில் தவிர எங்கும் எப்போதும் இப்படி!

மன்னன், மதகுரு, பணக்காரர் என்பவர் பெயர்கள் நிலைமைகளால் சிறிது வேற்றுமை உடையவர்களாய் இருக்கலாம் கொள்கையால் இம்மூன்று வகையாரும் பிரிக்க முடியாத இரும்புக் குண்டு.

பிரான்சு மக்கள் ஒரு காலத்தில் புரட்சியை எதிர்பார்த்துப் புழுவாகத் துடித்தார்கள். இவர்களை வருத்திக் காலடியில் மிதித்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் அக்கால அரசன் மட்டுமல்ல; குருக்களும், செல்வர்களுமாவார். இம்மூன்று வகையாரும் கொண்ட ஒற்றுமையை அன்றுதான் உலகம் அறிந்தது.

இம்மூன்று தீய ஆற்றல்களையும் ஒழித்த பிறகுதான் நாடு மக்கள் கைக்கு வந்தது, அப்பாடா என்று மக்களால் மூச்சுவிட முடிந்தது. உருசிய வரலாற்றாலும் இதை அறியலாம். இம்மூன்று முட்டுக்கட்டைகளையும் சிக்கற ஒழித்ததன் பேர்தான் பொதுவுடைமை!

தம் தாய்மொழியாகிய பிரான்சு மொழியைச் சீர்திருத்தம் செய்வதில் அக்கரை செலுத்திய பிரான்சு மக்கள், கோயிலில் இலத்தீன் மொழி வழிபாட்டு முறை மேற்கொள்ளப்பட்டது கண்டு சீறினார்கள். பிரஞ்சு மொழியிலே வழிபாட்டு முறைகள் அமைய வேண்டும் என்று விண்ணப்பித்தார்கள். பாதிரிமர்கள் எதிர்த்தார்கள். ஆள வந்தார்கள் பாதிரிமார்களுக்கே ஒத்து ஊதினார்கள். செல்வர்கள் தாய் மொழியையே எதிர்த்தார்கள். என்ன நடந்தது? பொதுமக்கள் நேரடி நடவடிக்கைத் தொடங்கினார்கள். ஆளவந்தார்

அடக்குமுறையைத் தொடங்கினார்கள். பொதுமக்கள் கும்மா விடவில்லை. கோரில்லாப் போர் முறையை மேற்கொண்டார்கள்.

நொறுங்கின மூன்றுவகை முட்டுக்கட்டைகளும் விரைந்து, விரைந்து கோயில் வழிபாட்டு முறை, திருமண நிகழ்ச்சி முறை அனைத்தும் பிரஞ்சு மொழியில் மாற்றப்பட்டன.

மக்கள் ஆவலைப் பின்னோக்கித் தள்ளுகின்றன. பின்காலால் உதைக்கின்ற மன்னன், மதகுரு, பணக்காரன் என்ற மூன்று கழுதைகளும் பினல் வைத்துப் பாடலாம். ஒலிபெருக்கியில் பேசலாம். மெல்லக் கத்தலாம் எப்படியானாலும் இவை ஒரே குரல் உடையவை என்பதைத்தமிழ் மக்கள் கருதுவதில்லை.

நேரு ஆட்சி சாகித்ய அக்காடெமியை ஆதரிக்கும். அதில் தமிழுக்கும் இடம் கொடுப்பதுபோல் கத்தும். தமிழர்கள் கழுதைக் குரலைக் குயிலின் குரல் என்று ஏமாற்றுவார்கள்.

ஆனால் உடனே நேரு ஆட்சி இந்தியைத் தமிழர் தலையில் கட்டிப் பின்காலால் உதைக்கும். கழுதைக் குரலுக்குக் காதைப் பொத்திக் கொள்வார்கள். தமிழர்கள் கலையின் பேரால் தனி மனிதனுக்கு உதவி செய்யும் நேரு ஆட்சி தமிழரில் ஒருவனுக்கும் ஆதரவு காட்டுக. கழுதையைக் குயில் என்று போற்றுவார்கள் தமிழர்கள். எதுவரைக்கும்? - வானொலியை ஆகாஷ்வாணி என்றுதான் சொல்ல வேண்டும் என்று புறங்காலால் உதைக்கும் வரைக்கும்.

ஒன்றை மறந்து விட வேண்டாம். நேரு ஆட்சிக் கழுதை இந்தி என்று கத்தியபோதும் ஆகாஷ்வாணி என்று கத்தியபோதும் மதகுருக் கழுதையும் பணக்காரக் கழுதையும் அதை எதிர்த்ததுண்டா? - அதே பாணியில் கத்த மறந்துதானுண்டா?

தமிழகக் கோயிலில் தமிழ் வழிபாட்டு முறை வேண்டும் என்றார்கள் தமிழர்கள்! ஆட்சியாளர் நேருவும், மதகுரு தருமபுரம் அடிகளும், பணக்காரப் பக்தவச்சலமும் மறுத்துக் குரல் எழுப்பினார்கள். தாளம் தவறியதுண்டா? பாணி வேறுபட்டதுண்டா?

ஹீ என்றுதான் அடைமொழி இருக்க வேண்டும் திரு என்று போடக் கூடாது. மூன்று கழுதைகளும் ஒரே வகைக் கத்தல்.

நேரு நல்லவராம். இவ்வாறு தமிழர்களும் எண்ணுகிறார்கள்! த்ருமபுரத்து அடிகள் சைவச் சுவடிகளை வெளியிடுவதன் வாயிலாக தமிழை ஆதரிக்கிறாராம். என்ன முட்டாள்தனமான எண்ணம்! பணக்காரர் ஆகிய பக்தவச்சலம் காமராசர் அமைச்சரவையைச் சேர்ந்தவராம் என்ன பேதமையான முடிவு!

திருவை நீக்கு! ஸ்ரீயைப் போற்று! அதோ பாருங்கள்! இப்படி ஒரே குரல் எழும்புகின்றன!

61. தமிழ்ப் புலவர் பொறுப்பு

(சூயில், சூரல்-2, இசை-21, 1.12.1959)

தருமைத் தம்பிரான் "திரு" வேண்டாம். கோயிலில் தமிழ் வேண்டாம் என்றால் தமிழ்ப்புலவர் சும்மா இருந்துவிடக்கூடாது. தத்தம் கண்டனத்தை தனி முறையிலோ கூட்டு முறையிலோ தெரிவிக்கத்தான் வேண்டும்.

அமைச்சர் பக்தவச்சலனார் கோயிலில் தமிழ் வழிபாட்டு முறையை எதிர்த்தார் என்றால் தமிழ்ப் புலவர் அது சரியன்று என்று தனிமுறையிலோ கூட்டு முறையிலோ தம் எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தத்தான் வேண்டும்.

வானொலி என்றால் கூடாது ஆகாஷ்வாணிதான் நன்று என்று கூறுவான். எவனாயினும் அவன் போக்குத் தீமையை வளர்ப்பது தமிழரைத் தாக்குவது கலக்கத்தை வளர்ப்பது என்பதைத் தமிழ்ப்புலவர் தனிமுறையிலோ கூட்டு முறையிலோ எடுத்துச் சொல்லத்தான் வேண்டும்.

தேசிகள் திரு.வி.க.வையும் மறைமலையடிகளாரையும் எழுதும் ஆற்றல் இல்லாதவர்கள் என்று குறைத்துப் பேசினான் என்றால் தமிழ்ப்புலவர் சும்மா இருந்து விடக்கூடாது. உடனே தனிமுறையிலோ, கூட்டுமுறையிலோ மறுப்புத் தெரிவிக்கத்தான் வேண்டும்.

பார்ப்பனப் பகைவர்கள் நடத்தும் ஏடுகளில் தமிழைத் தாழ்த்தும் முறையில் தமிழர் பண்பாட்டைக் குறைக்கும் முறையில் எழுதி வருகின்றார்கள் என்றால், அவர்களின் அடாத செயல்களை அம்பலப்படுத்த தமிழ்ப் புலவர்கள் தனிமுறையிலோ கூட்டு முறையிலோ தவறக் கூடாது.

இப்படி நாம் சொல்லும்போது, எதிர்ப்பதும் எதிர்க்காமல் வீட்டுக்குள் புகுந்து கொண்டிருப்பதும் எங்கள் விருப்பத்தைச் சேர்ந்தது என்று புலவர் கூறுவாராகில் அவர்கள் தமிழருக்கும் தமிழுக்கும் செய்த தீமையாகும். அத்தோடு தமிழரையும், தமிழையும் பகைவனிடம் காட்டிக் கொடுத்து வயிறு வளர்க்கும் கயவர் ஆவார் என்போம்.

எவன் எப்படியாவது தயைச் சொல்லிக் கொண்டு போகட்டும் என்று இருப்பவன் மனிதனா என்று கேட்கின்றோம்.

ஒரு கூட்டம் கட்டாகத் திட்டம் அமைத்துக் கொண்டு - தமிழ்நாட்டில் பொறுக்கித் தின்று கொண்டு - தமிழரின் உயிராகிய தமிழையே வெளிப்படையாக எதிர்ப்பதைக் கண்டும் தமிழ்ப் புலவர் ஒருவரும் கண்டு கொள்ளாமல் இருப்பதன் நோக்கம் என்னவாகத்தான் இருக்கும். பார்ப்பனரை எதிர்த்தால் நமக்குத் தீமை வரும் என்ற துடை நடுக்கமாகத்தான் இருக்கும். அல்லது தமிழைக் கொன்று விட்டால் நமக்குத் தெரிந்த ஆங்கிலத்தால் நமக்குப் பிழைப்பு நிலைக்கும் என்ற எண்ணமாகத்தான் இருக்க முடியும். தாம் மேற்கொண்ட மதநூற்கள் நிலைக்க வேண்டும். தமிழ்த்தாய் ஒழிந்துபட வேண்டும் என்ற பேடித்தனம்தான் காரணமாயிருக்க வேண்டும்.

நான் ஓர் அலுவலில் இருக்கிறேன். பார்ப்பான் கருத்துக்கு மாறாக நான் பேசினால், நடந்தால் அவனால் எனக்குக் கேடு என்றால் என்ன கேடு? தமிழுக்குப் பரிந்து பேசியது தன் தாய்க்குப் பரிந்து பேசியது குற்றம் என்றால் அவ்வாறு கேடுற்ற தமிழனைத் தமிழர் விட்டுவிடுவார்களா?

புலவர் சிலர் இந்தச் சாயலில் பதில் சொல்லிக் கொண்டு தமிழுக்கு கேடு சூழ்ந்து கொண்டும் வருவதும் உண்மை. அவர்கள் பாழாய்ப் போவார்கள் என்பது முழுவதும் உண்மை என்போம்.

எனவே பதவியிலிருப்பவரோ, அலுவலில் இருப்பவரோ தமிழை எதிர்ப்பானைத் தனிமுறையிலோ கூட்டு முறையிலோ எதிர்த்துத்தான் ஆக வேண்டும் என்று நாம் அன்பு முறையில் புலவர்களுக்குக் கூற விரும்புகிறோம். இது அவர்கள் பொறுப்பு; கடமையும் ஆகும்.

62. தமிழர் ஒற்றுமை

(குயில், குரல்-2, இசை-22, 8.12.1959)

ஒற்றுமை என்பது கருத்து ஒற்றுமைப்படுவது. வேற்றுமை என்பதும் கருத்து வேறுபட்டு நிற்பதேயாகும்.

இனி, எந்தக் கருத்தில் தமிழர் ஒன்றுபட வேண்டும் என்ற கேள்வி பிறக்கலாம்.

அந்தக் கருத்து பொதுவானதாக இருக்க வேண்டும். ஒரு சார்பு பற்றியதாய் இருத்தல் கூடாது.

எது பொதுக்கருத்து?

பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும்
நற்றவ வானிலும் நனி சிறந்தனவே

என்பதைக் காணுக.

தமிழருக்குத் தமிழ்நாடு தாய்நாடு, பிறந்த பொன்னாடு, அது நன்னிலை அடைய வேண்டும். அது அடிமைப்பட்டிருக்கலாகாது.

இது பொதுக் கருத்து.

இந்தப் பொதுக் கருத்தில் எல்லோரும் எல்லாத் தமிழரும் ஒன்று படுவதுதான் தமிழர் ஒற்றுமை என்பது.

பொதுக் கருத்து இதுவானால் தனிக்கருத்து என்பதென்ன? அது அவரவர் குடும்பத் தேவையைப் பொறுத்தது. ஆனால், தமிழர் நலங்களில் அக்கரையோ பொறுப்போ இல்லாமல் மானமற்ற வகையில் நடந்து கொள்கின்றவன், அது என் தனிக்கருத்து என்பானானால் அவன் தமிழன் என்றே கருதப்படமாட்டான். தமிழர் விடுதலை வேண்டும் என்பதைச் சார்ந்த கருத்துக்கள் தமிழர்களால் போற்ற வேண்டும். தமிழகம் விடுதலைப் பெறத்தான் வேண்டும். ஆனால் நான் தமிழையும் பாட்டையும் அயலானிடம் கொடுப்பதில் தயங்கமாட்டேன் என்பவனும் நல்ல தமிழனாக மாட்டான்.

வானொலி என்பதற்கு ஆகாஷ்வாணி என்று கூறுவோனை ஆதரிப்பவன் எனக்கு தமிழக விடுதலையிலும் அக்கரை என்று சொல்லிக் கொள்வதில் அர்த்தமேயில்லை.

தமிழகத்தில் தமிழ்க் கோயில் வழிபாட்டு முறையை ஆதரிக்கும் நாடு - அல்லது தமிழ் நன்னிலை அடையான் என்று யாராவது எண்ணுவார்கள்.

ஹீ என்ற எழுத்தே பெயருக்கு மொழியாய் இருத்தல் வேண்டும் எனத் தன் நிலைமையைக் காத்துக் கொள்ளச் சொன்னதாயிருக்கலாம். ஆயினும் தமிழகம் பின்னோக்கித் தள்ளப்படவில்லை.

தமிழர் சாதி என்பதை ஒப்புவதில்லை. நாம் அடிமைப்பட்டுக் கிடக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே சாதியை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறுவோன் ஆற்றல் படைத்தவனாக இருக்கலாம் அவ்வாற்றலும் தமிழர் ஒற்றுமைக்கு எவ்வளவு தீது என்பதைத் தமிழர் நிலை தெரியும் சேதி.

நாளாகிறது! ஒன்றுமில்லாத பசங்களெல்லாம் தமிழர் கூட்டத்தை இழிவாக எண்ணுகின்றார்கள். நாக்கைத் தாறுமாறாக நீட்டுகின்றார்கள்.

தமிழர் பண்பாடுகள் எவை? தமிழர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய எண்ணங்கள் யாவை? அவைகளில் தமிழர்கள் அனைவரும் ஒன்றுசேர வேண்டும்.

தமிழர் உள்ளத்தையெல்லாம் கோயில் கொண்டிருக்கும் மறைமலையடிகளையும் திரு.வி.க.வையும் தமிழர் முன்னே நகையாடினானே ஒரு பயல்!

ஒன்றுபடுவார்கள் என்று அவன் எண்ணினால் இவ்வாறு நடந்து கொள்வானா? இந்தி வருமா தமிழகத்தில்?

வந்திருப்பதற்கு என்ன காரணம் தமிழைக் காட்டிக் கொடுக்கும் தறுதலைகள் காரணம் அல்லவா? தமிழரின் ஒற்றுமை இன்றியமையாதது; கட்சி பிரியங்கள்! கட்சித் தலைவர்களைத் திட்டுங்கள். நமக்குள் நாம் நாய்போல் கடித்துக் கொள்ளலாம்; ஆனால் பொதுக் கருத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் தமிழர் ஒவ்வொருவரும் ஒன்றுபட வேண்டும் அன்றோ!

63. சென்னை அமைச்சரவை திருந்த வேண்டும்

(குயில், குரல்-2, இசை-23, 15.12.1959)

தமிழ்நாட்டுக்குச் சென்னை இராச்சியம் என்றுதான் பெயர் சொல்ல வேண்டும் என்று தில்லி பேரரசு சொல்லியது. சரி கிடக்கட்டும். இதற்காக நாம் பேரரசை எதிர்ப்பானேன் என்று சென்னை அமைச்சரவை. ஆனால் தமிழர்களின் உள்ளம் அந்த வகையில் வருந்திக் கிடப்பது பொய்யன்று.

இந்தியைத் தமிழகத்தில் பரப்பத்தான் வேண்டும் என்றது தில்லி. சரி கிடக்கட்டும் என்றது சென்னை அமைச்சரவை. ஆனால் தமிழர்களின் உள்ளம் அந்த வகையில் துடிதுடிப்பதில் குறைச்சல் இல்லை.

சாதி இருக்கத்தான் வேண்டும். பார்ப்பனப் பசங்களை ஆதரிக்கத்தான் வேண்டும் என்றது தில்லி. சரி கிடக்கட்டும் இதற்காக நாம் ஏன் எதிர்க்க வேண்டும் என்றது சென்னை அமைச்சரவை. ஆயினும் தமிழர் உள்ளம் எரிமலையாகிக் கிடக்கின்றன என்பதில் ஐயமில்லை.

திராவிட மொழியராய்ச்சியின் பெயரால் தமிழின் மேன்மையை ஒழித்துக் கட்ட தெ.பொ.மீ.க்களைக் குழுவாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றது தில்லி. சரி இருக்கட்டும் இதற்காக நாம் ஏன் பேரரசை எதிர்ப்பானேன் என்று கம்மா இருந்தது சென்னை அமைச்சரவை. ஆயினும் இந்த வகையில் தமிழர்கள் உள்ளம் புண்பட்டது ஆறவில்லை.

வானொலியை ஆகாஷ்வாணி என்றுதான் சொல்ல வேண்டும் என்றது தில்லி. இருக்கட்டும் இதற்காகப் பேரரசை எதிர்ப்பானேன் என்றது சென்னை அமைச்சரவை. ஆயினும் தமிழர் உள்ளம் அடைந்துள்ள கொதிப்பு இன்னும் குடுபிடித்துக் கொண்டுதான் வருகின்றது.

கோயிலில் வடமொழி வழிபாடுதான் இருக்க வேண்டும் - தமிழ் கூடாது என்றது தில்லி. இதற்காகப் பேரரசின் பகை எதற்கு என்று முக்காட்டைப் போட்டுக் கொண்டு கிடந்தது சென்னை அமைச்சரவை. ஆயினும் தமிழர் உள்ளம் படும்பாடு ஆலைவாய்ப் பஞ்சுபடாது பட்டுக் கொண்டுதான் உள்ளது.

சிரிதான் வேண்டும், சிரிமதிதான் வேண்டும் என்று சொல்லிற்று தில்லி. அது போகட்டும் இதற்காக நாம் பேரரசை பகைத்துக் கொள்வது என்று மானத்தை ஓர் பக்கம் தூக்கி போட்டு விட்டு மூலையில் கிடக்கிறது சென்னை அமைச்சரவை. ஆயினும் தமிழர் உள்ளம் படும்பாடு தமிழர்கள்தான் அறிவார்கள்.

நாட்டைக் கெடுத்து ராசாசியின் நண்பர் காட்டிக்கொடுத்துப் பிழைக்கும் கயமை உடையவர்கள். ஏட்டுத் தமிழின் இன்னலுக்கு வேலைத் தீட்டிக் கொடுக்கும் தீயர் ஆகிய தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரன் தலைமையிலா தமிழ்ச் சொற்கள் அகர வரிசை நூல் குழு அமைப்பது?

சென்னை அமைச்சரவைக்கு ஓர் இறுதி வேண்டுகோள்.

தமிழின் பகைவரைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்தக் குழுவினர் அனைவரையும் மாற்றுக.

ஏ! அமைச்சரவையே! உன் மானமற்ற - துணிவுள்ள - தான்தோன்றித் தனமான போக்குக்கும் ஓர் எல்லை இல்லை.

முன்னொரு நாள் நீ சொன்னதைச் சொல்லி நினைவுபடுத்த எண்ணுகிறேன். ராசாசியும் என் பகைவன். பெரியாரும் என் பகைவன் என்று பொருள்படும்படி நீ பேசினாய். பெரியாரும் உன் பகைவரா? நன்றி கெட்ட அமைச்சரவையே நீ ஒழியாதிருக்கத் திருந்து.

64. நாவலர் கணக்காயர் டாக்டர் சோமசுந்தர பாரதியார் புகழ் வாழ்க!

(குயில், குரல்-2, இசை-24, 22.12.1959)

தமிழ் வயலில் இந்தி மாடு புகுந்துள்ள இந்த வேளையில்..

தமிழ்க் களஞ்சியத்தில் தில்லித் திருடன் புகுந்துள்ள இந்த வேளையில் தமிழக உரிமையில் அயலான் தலையிட்டுக் கிடக்கும் இந்த துன்பமான வேளையில்

தாய்மொழியின் ஒவ்வொரு சொல்லையும் வடசொல் என்று கூறிச் சில தமிழரே தமிழின் பகைவனிடம் கெஞ்சிக் கூத்தாடும் இந்தக் கசப்பான வேளையில்.

வானொலி என்ற தமிழ் வேண்டாம் ஆகாஷ்வாணி என்ற அயல் மொழியிலேயே இருக்கட்டும் என்று கூறுவானை அரசினரே தட்டிக் கொடுக்கும் வருந்தத்தக்க இந்த வேளையில்.

கோயிலில் தமிழ் வழிபாட்டு முறை வேண்டாம் வடமொழியிலேயே இருக்கட்டும் என்று ஆளவந்தார்களே அறிவற்று உளரும் இந்த வேளையில் - தமிழரின் தமிழ்ப் பாசறை, ஒரு தமிழ்ப்படைத் தலைவனை இழந்தது.

தமிழர் தலைவரின் சிறிய பட்டியலிலிருந்து ஒரு பெரிய புள்ளி - சோமசுந்தர பாரதியார் பெயர் - இப்போது இல்லை. நினைத்தால் நெஞ்சம் கொதிக்கிறது.

ஆறுதல் கூற எவராலும் முடியாது. அவர் போனால் மற்றும் வீரர் பலர் இருக்கின்றார்கள் என்று என் நெஞ்சம் அமைதி கூற முற்படலாம். ஏற்கத்தக்கதன்று.

சோமசுந்தர பாரதியார் முழுத் தமிழன்

தமிழனுக்கே பிறந்தவன்
தமிழ் ஆராய்ந்தவன்
தமிழுக்கு கேடு நேர்ந்தால் உயிரையும் பொருட்படுத்தாதவன்
பகைவனைப் பகைக்கத் தெரிந்தவன்
அஞ்சாமை உடையவன்

ஆகிய இத்தனை பெருமைகளும் சேர்ந்த ஒரு முழுத் தமிழன்.

முக்கால் அரை கால் ஆகிய இவை எல்லாம் தமிழனாகலாம். ஆயினும் முழுமை எய்த முடியாது.

தமிழகம் முழுத் தமிழனை எண்ணிக் கிடக்கும் இந்த வேளையில், இருந்தாரில் சிறந்தவராகிய நாவலர் இறந்தார் என்றால் இது ஈடுகொடுக்க முடியாத இழப்பாய் அன்னை அலறுகின்றாள்.

சாவுக்குப் பசி என்றால், அது நிறைந்து கிடக்கும் பதர்களை அள்ளித் திணித்திருக்கலாம். காட்டிக் கொடுக்கும் கயவர்களைத் தமிழர் எனச் சொல்லிக் கொண்டு தமிழைக் குறைத்துப் பேசி வயிறு வளர்க்கும் பேடிகள் இல்லாமலா போய் விட்டார்கள்.

புலவர்களையும் வீரர்களையும் தமிழ்ப் பற்றுள்ளாரையும் உண்டாக்கக் காரணமாகத் திகழ்ந்த சோமசுந்தர பாரதியாரை விதை நெல்லை அல்லவா விழுங்க விட்டது சாவு.

நான் ஆறுதல் அடைய தமிழ் இளைஞர்களையும், புலவர்களையும் வேண்டுகிறேன். சோம சுந்தர பாரதியாரை பின்பற்றுங்கள். தமிழைக் காப்பாற்ற முன்வாருங்கள் அஞ்சாதீர்கள்.

டாக்டர் - நாவலரை - கணக்காயரை - சோமசுந்தரபாரதியாரை குடும்பத் தலைவரை இழந்த மக்களும் உற்றாரும் அழ வேண்டாம். அவரின் முதியோராகிய பாரதியார், தமிழுக்கும், தமிழருக்கும் தமிழகத்துக்கும் நிறைய தொண்டு செய்துள்ளார். நிறைந்த புகழைப் பெற்றுள்ளார். ஆதலின் இறக்கவில்லை. இருக்கின்றார். இழந்ததாக அழுவதில் பயன் இல்லை.

சோமசுந்தர பாரதியார் புகழ் வாழ்க!

65. அமைச்சர் குதிப்பும் தமிழ்த்தாய் கொதிப்பும்

(குயில், குரல்-2, இசை-25, 29.12.1959)

பொதுவுடைமைக் கூட்டம் சென்னை அமைச்சரவையைத் தனி நின்று எதிர்த்தது. முடியவில்லை. இனியும் முடியாது நம்புகின்றோம்.

தி.மு.க சென்னை அமைச்சர் அவையைத் தனிநின்று எதிர்த்தது. முடியவில்லை. இனியும் முடியாது நம்புகின்றோம்.

இராசகோபாலாச்சாரி சென்னை அமைச்சர் அவையைத் தனிநின்று எதிர்த்தார். முடியவில்லை. இனியும் முடியாது. நம்புகின்றோம்.

காங்கிரசு கண்ணீர்துளி சென்னை அமைச்சரவையைத் தனிநின்று எதிர்த்தது முடியவில்லை. இனியும் முடியாது, நம்புகின்றோம்.

பார்ப்பன ஏடுகளின் கூட்டம் சென்னை அமைச்சரவையைத் தனிநின்று எதிர்த்தது. முடியவில்லை. இனியும் முடியாது. நம்புகின்றோம். இனி,

மேற்சொன்ன எல்லா கூட்டமும் சென்னை அமைச்சரவையை எதிர்க்கத் திட்டமிடுகின்றன. எதிர்த்து வெற்றி பெற முடியாது. நம்புகின்றோம்.

ஆனால், சென்னை அமைச்சரவை தமிழை எதிர்க்கின்றது. முடியாது. சென்னை அமைச்சரவைக்குத் துணையாக மேற்சொன்ன கூட்டங்கள் அனைத்தும் எதிர்த்தாலும் முடியாது நம்புகின்றோம்.

முதலமைச்சர் எப்போதும் போல் தமிழை எதிர்க்க வாய் திறவாமலே இருக்கட்டும். ஆனால் பக்தவத்சலமும் சுப்பிரமணியமும் தமிழை எதிர்ப்பதில் வாயைத் திறந்தபடி இருக்குமானால் என்ன பொருள்? சென்னை அமைச்சரவை மானமின்றி அறிவின்றித் தமிழ்த் தாயை எதிர்த்ததாகத்தானே பொருள்?

தன்மானம் என்பது எங்கு இல்லையோ அறிவு என்பது எங்கு இல்லையோ தில்லிக்குத் தமிழை காட்டிக் கொடுக்காத ஆண்மை என்பது

எங்கு இல்லையோ அங்கு மக்களின் மதிப்பு இல்லை. மக்களின் மதிப்பை இழந்த ஒன்று உருப்பட்டதாக வரலாறு உண்டா?

முதலமைச்சரே அமைச்சரவை தமிழை எதிர்க்க வேண்டாம். வீணான வாய் பிதற்றலால் நிலைமையைக் கெடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம்.

யானை கொழுத்தால் தன் தலைமீது தானே மண்ணை வாரிப் போட்டுக் கொள்ளும் என்பார்கள். அது விலங்கு.

மனிதனும் அப்படிச் செய்யலாமா?

தமிழர்களின் தமிழுணர்ச்சி முன்போல் இருக்கவில்லை. அவ்வுணர்ச்சி தமிழர்களையெல்லாம் தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டது.

தருமபுரம் பண்டார சன்னதியிடம் கைகூலி பெற்றுச் சில நேர்மையற்றவர்கள் தம் தமிழுணர்ச்சியை விற்றிருக்கலாம். எல்லோரும் அப்படி இல்லை. பார்பனர்களிடம் மறைவான முறையில் தமக்கொரு பிடிப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் சில நேர்மையில்லாதவர்கள்தம் தமிழுணர்ச்சியை விற்றிருக்கலாம் எல்லோரும் அப்படியில்லை.

தமிழுக்கு கேடு விளைவிப்பது அறமும் அன்று. கேடு விளைவிப்பதால் தம் வலிமையும் வளமடையாது இல்லாது ஒழிந்துதான் போகும்!

தமிழைப் பற்றிக் கொள்க, அது புளியங்கொம்பு, அதை எதிர்ப்பது முருங்கை பிலாரைப் பிடிப்பதாகும்.

தமிழ் வெல்க!